

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius Th. D.
P.P. & Superint. Ad Exequias, Quas Matronae ... Dorotheae Schmilaw/ Amplissimi
Viri Dn. Danielis Braun huius Urbis Senatoris ... p.m. Viduae relictæ Liberi
Moestissimi Hodie ... paratas cupiunt, Omnes omnium ordinum Cives
Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777430843>

Druck Freier Zugang

M a u r i t i v s , C . ,
in
D . S c h m i l a w .

Rost. 1657.

19.

PROGRAMMA
^{2^{do}}
 RECTOR
 UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
CASPARVS MAURITIVS,

Th. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Qvas

**MATRONÆ HONESTISSIMÆ
 PISSIMÆQUE**

DOROTHEÆ

Schmiltat /

Amplissimi VIRI

DN. DANIELIS Braun

hujus Urbis Senatoris clarissimi, p. m.

Viduae relictæ

LIBERI MOESTISSIMI

Hodiè ad horam I. in templo Mariano

paratas cupiunt.

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demicos paramanter invitat.

✂ (o) ✂

Rostochii, Typis Heradum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

ANNO M. DC. LVII.

A*Tas mea transportata est à me, tanquam tentorium pastorale: præcidi ut textor telam vitam meam.* Hæc de se agonizans Hiskias. Gemina similitudine fugacitatem vitæ præsentis adumbrat. Altera desumpta est à tentoriis pastorum, altera à telis textorum. Solent opiliones tabernaculum construere ex asseribus, idemq; duabus vel quatuor rotis impositum de loco in locum provehere. Et tempore messis atq; vindemiæ in agris vineisq; umbracula sive tuguria struunt agrorum vinearumq; custodes, quæ finita messe & vindemia vel destruunt vel collabifinunt. Talis hominum etiam in regia fortuna positorum vita est. Ubi minime id futurum arbitrantur, mutatur locus, finitur vita, destruitur tabernaculum domus terrestres. Præcidi, ut textor, vitam meam. Quid Regi cum textore, inquires? Textrina contempta & despreta est, fateor: at non indignam judicavit Rex potentissimus idemq; piissimus, quam instituto suo accommodaret. Magna telæ & lini est dignitas, magna utilitas. Magna vitæ hujus dignitas, magna utilitas est: quippe cujus rectè collocatæ usus non angustis hujus vitæ terminis circumscribitur, sed in omnem extenditur æternitatem. Tela stamen & subtegmen complectitur. Stamen vitæ nostræ sunt
anni

anni, quos divina definivit providentia, Subte-
gmen appellamus crucem & ærumnas vitæ præsen-
tis. Tela alia longior, alia brevior, alia citius, alia
tardius rescinditur, prout placuerit textori & res ipsa
tulerit. Neq; alia fors est humanæ vitæ. Longæ-
vus fuit Matuschelach: vixit enim nongentos sexa-
ginta novem annos. Multo brevior nunc vita ho-
minum est. Ex re & vero Vir Dei Moses: *Quod at-
tinet ad dies annorum nostrorum, in eis sunt septuaginta
anni, sique admodum invalescant, sunt octoginta anni;
excellencia autem eorum est labor & molestia; quumq;
avulserit illud DEUS festinè, tunc AVOLAMUS.*
Henricus I. Imp. cum iter Romam meditaretur,
adversa valetudine correptus, convocato omni po-
pulo, Othonem filium regem designavit, rebusq;
omnibus compositis tactus paralyti obiit ætatis an-
no LX. Matthias Ungarorum Rex bellicosissimus
bellum intulit Austriis, exercitum Friderici Impe-
ratoris fudit, munitiones Austriæ plerasq; & in his
caput gentis Viennam in potestatem suam redegit,
Novam urbem obsedit. Verum dum ea obsideretur,
ipse Viennæ die Palmarum sacris operam dans,
quibus sex circiter horas interfuit, ad langvorem
declinandum fucus poposcit, iisq; quod cariosæ es-
sent, primo morsu vehementer offensus, oborta
capitis vertigine, apoplexia correptus est. Posterâ
luce totum diem mutus & resupinus in somnem egit.
Tertio post die è profluvio sanguinis narium ani-
mam efflavit. In agone pilula, nucis instar, à sto-
macho

macho repente elevata cum ad epiglottim ascendisset, eum suffocavit. Hieronymus Fracastorius Veronensis, Philosophus, Medicus, Poëta clarissimus, Septuagenario major IIX. Idus Augusti Anno M D LIII. dum pranderet, apoplexia correptus est. Post multas autem herbas in olfactum balbutiente lingua efflagitatas, amisso penitus sermonis usu, manu sæpius in verticem exporrecta, iis qui aderant innuere voluit, ut celeriter cucurbitula affecto & laboranti cerebro succurrerent. Quo remedio ille se Vestalem quondam curasse adhuc meminerat. Sed re ab astantibus nequaquam intellecta, leniter sub noctem expiravit. Conradus Lycostenes Vir de studiis benè meritus, cum septem annis ante dextro latere resolutus scribendi facultatem ferè amisisset, lingvæ tamen pedumq; usu recepto tandem apoplexia gravissima correptus, horæ spatio vitam cum morte expectatissima commutavit. Philemon Poeta, dum recitaret partem Fabulæ, quam nuper fecerat, ei jam actu tertio jucundos moventi affectus, coortus imber interruptit. Cumq; postero die populus ad reliqua audienda conveniret, diutius expectantibus nuntius advenit, mortuum eum esse, calereq; adhuc in cubiculo. Otho IV Dux Baviaræ, ut per rusticum quedam prædictum fuerat, cum tertium diem ante Calendas Decembris apud uxorem & liberos hilarem sumeret, noctu subito expiravit. Similibus repentinorum & insperatorum casuum
exem.

exemplis omnis abundat historia. Ne longius ea-
mus, efferetur hodie Matrona laudatissima DORO-
THEA Schmilaw/ quæ cum ante satis firma vale-
tudine uteretur, graviore lapsu subito debilitata
est, ut exacto biduo præter spem & opinionem
suorum animam efflaret. Nata est Anno MDXC.
X. Augusti Patre Viro Integerrimo ELIA Schmi-
law/ Cive Rostochiensis, Matre ANNA Bergmans
Fœmina honestissima. Avum paternum habuit
HANS Schmilaw: Avum maternum NICOLA-
UM Bergman. Honestis hisce Parentibus & Avis
originem debens piè defuncta, & per sacramen-
tum initiationis regenerita, in pietate aliisq; Chri-
stiano dignis virtutibus educata est. Anno
MDCX. IV. Sept. in matrimonium collocata est
Viro Amplissimo & Prudentissimo DN DANIE-
LI Braun/ post Senatori hujus Civitatis & Archi-
vario quin & hujus Ducatus ordinum Secretario
meritissimo. Fœcundum hoc fuit conjugium &
felix quatuor Filiis, LUDOVICO, DANIELE,
CHRISTIANO & JOACHIMO; quatuor
item filiabus ANNA, DOROTHEA, ELISABE-
THA & CATHARINA JUSTINA, ex quibus
præcessere duo Filii Daniel & Christianus, duæ
item Filix Anna & Catharina, debito naturæ in in-
fantia exsoluto. Supersunt & diu supersint! Vir
pl. Reverendus, Amplissimus & Clarissimus DN.
LUDOVICUS Braun / Sereniss. Saxonix Ducis
lineæ Altenburgensis &c, &c. Concionator Auli-
cus

cus Amicus & in Christo Frater pl. colendus: itemq;
 Vir Spectatissimus & Præstantissimus DN. JOA-
 CHIMUS Braun/ Incliti hujus Ducatus ordini-
 bus laudatissimis à rationibus, Civis hujus urbis &
 Negotiator, Amicus pl. dilectus: D O R O T H E A
 fœmina ornatissima, Viri Reverendi & Clarissimi
 Dn. M P E T R I Xungen/ in Gettorff Hofsatorum
 Ecclesiæ Ministri, Amici & in Christo Fratris hono-
 randi conjux dilectissima: ELISABETHA Fœ-
 mina lectissima, Viri Eximii & Præstantissimi Dn.
 WERNERI Gölern/ hujus urbis Civis & Juris
 cultoris, Amici pl. dilecti conjux svavissima. So-
 lutum hoc matrimonium est obitu Mariti deside-
 ratissimi Anno MDC LII. adeoq; per integrum
 quinquennium viduitatis molestias perferre jussa,
 est pie defuncta DEO sic disponente, cujus gratia
 singulari effectum est, ut amissum visum ante qua-
 driennium feliciter recuperaret. Unde sacris con-
 ventibus denuo interesse, DEOQVE majori alacri-
 tate servire potuit. Die XVII. hujus mensis inspera-
 to casu infirmata est: cui dum adhibitis quibusdam
 remediis occurrere studet, auctis subito morbi vi-
 ribus XIX. ejusdem inter quintam & sextam
 matutinam animam DEO creatori reddidit, ex-
 actis in hac mortalitate annis LXVII, septem
 mensibus, novem diebus. Fugacis vitæ notabile
 exemplum! Interrogatus Aristoteles, quid esset ho-
 mo, respondit, *imbecillitatis exemplar, temporis spo-
 lium, fortuna lusus, inconstantia imago, invidia & ca-
 lamitatis trutina, reliquum vero pituita & bilis.* So-

non hominem dicebat esse *putredinem in exortu, e-*
scam vermium in morte. Vestem illam animæ no-
stræ, quam circumferimus, corpus dico, quidam
antiquorum Philosophorum verè appellabat
vinculum corruptionis, vivam mortem, sensitivum ca-
daver, sepulchrum circumportatile, domesticum deniq;
furem, qui nos vetet in cælo esse, & juheat capite esse in
terram demisso. Neq; vanè Græcus ille corpus no-
strum dici debere contendebat non *δέμας* sed *δεσµὸν*,
non *σῶμα* sed *σῆμα*, non corpus, sed ergastulum &
sepulchrum, cuius cum anima conjunctionem cito
dirimi satius sit, quam diu durare. In qua re DEI
providentiam merito æstimamus, quod cum vitam
dedisset molestiis infinitis expositam, voluerit esse
quam brevissimam, Verissimè Nazianzenus *vitam*
hanc nominat *vita reliquias* & *halitus*, & monet,
quod ad eandem *sedem concitato cursu contendamus*, &
eundem lapidem quam primum *subituri*, atq; *idem pul-*
vis propediem futuri simus, alios *morte antecamus*, &
alios *sequamur*, alios *lugeamus*, ab aliis *deploremur*,
munusq; lacrimarum, quod aliis *contulimus*, ab aliis
vicissim recipiamus. Præteritis igitur iis, quæ nos præ-
tererant, ad supernam vitam omni festinatione propere-
mus, terramq; etiam adhuc in terra versantes relinqua-
mus ac spiritum in cælum ferentem bona fide subsequa-
mur. Halitum vocat vitam & vaporem Nazian-
zenus, lecutus ductum sacri codicis, qui & diei
hesternæ, nimbo, somno, flori, gramini, fabulæ
& id genus aliis, quæ fluxa sunt & citò transcurren-
tia, nos comparat. Etenim ad exiguum tempus ap-

parēt vapor: dies hesternā cito avolavit: nimbus
momento uno atq; altero diffluit: somnus paucis
circūscribitur horis: flos inter mirantium & lau-
dantium oculos puncto temporis perit: gramen,
succiditur & arescit: fabulæ & sermones cito efflu-
unt, volatq; irrevocabile verbum.

*Per simile est foliis hominum genus omne caducis,
Quæ nunc nata vides, pulchrisq; virefcere sylvis
Autumno veniente cadunt, simul illa perurens
Incubuit Boreas, quædam sub verna renasci
Tempora, sic vice perpetua succrescere lapsis,
Semper item nova, sic aliquis obeuntibus, ultro
Succedunt alii juvenes atate gravatis.*

Cæterum cum piè defunctæ corpus hodie hora I.
in dormitorium sit deponendum, rogamus pera-
manter Omnes omnium ordinum Cives Acade-
micos, ut, in solatium vivorum, ipsiusq; piè de-
functæ honorem frequenter convenire, & funeris
deductionem præsentia sua cōhonestare dignen-
tur. Agnoscamus fragilitatem nostram, & cum

Mose DEO supplicemus: *Numerare dies
nostros ita doce nos, ut cor sapiens
acquiramus!*

P. P. Rostochii sub sigillo Rectoratus XXIII. April.
Anno M. DC. LVII.

Conveniendum in templo Mariano
hora prima.

☞:) ○ (: ☞

lon hominem dicebat esse
scam vermium in morte. V
 stræ, quam circumferimus,
 antiquorum Philosophoru
vinculum corruptionis, vivan
da ver, sepulchrum circumporta
furem, quinos vetet in cælo es
terram demisso. Neq; vanè
 strum dici debere contendeb
 non *σῶμα* sed *σῆμα*, non corp
 sepulchrum, cuius cum anin
 dirimi satius sit, quam diu d
 providentiam merito æstima
 dedisset molestiis infinitis et
 quam brevissimam, Verissim
 hanc nominat *vite reliquias*
quod ad eandem sedem concitat
eundem lapidem quam primu
vīs propediem futuri simus, alio
alios sequamur, alios lugeamu
munusq; lacrimarum, quod al
vicissim recipiamus. Præterit
 tercant, ad supernam vitam on
 mus, terramq; etiam adhuc inte
 mus ac spiritum in cælum fere
 mur. Halitum vocat vitam
 zenus, lecutus ductum sacri
 hesternæ, nimbo, somno, fl
 & id genus aliis, quæ fluxa su
 tia, nos comparat. Etenim ad

in exortu, e
 n animæ no
 co, quidam
 appellabat
 sensitivum ca
 sticum deniq;
 t capite esse in
 e corpus no
 as sed *δεσµὸν*,
 gastulum &
 tionem cito
 qua re DEI
 d cum vitam
 voluerit esse
 zenus *vitam*
 , & monet,
 tendamus, &
 atq; idempul
 iteamus, &
 deploremur,
 nus, ab aliis
 quæ nos præ
 ione propere
 tes relinqua
 side subsequa
 em Nazian
 qui & diei
 mini, fabulæ
 transcurren
 tempus ap

